

Odstavce 42. – 44.:

Zdá se, že otázka předpisů ze židovství a pohanství, která trápila apoštoly a křesťany a kvůli které se pohádal sv. Pavel se sv. Petrem, zůstává stále aktuální. Na jeruzalémském koncilu pak sv. Petr prohlásil, že se nesmí dělat potíže těm, kdo se obracejí k Bohu, a že osvobozuje křesťany od dodržování množství předpisů. Ba dokonce tato otázka, jak píše papež František, „je děsivě aktuální“.

Je jasné, že toto bude především úkol pontifikátu papeže Františka s jeho kardinálským sborem a jednotlivými biskupskými konferencemi až k farním radám s jejich pastýři. Pokud se tak nestane, naděje, které vzbuzuje papež, vyjdou naprázdno. Především Boží lid v rodinách a různých společenstvích se však musí sám sebe ptát, zda je naše víra živá, nebo se sestává pouze z plnění předpisů. Ustrnout na předpisech je podobné, jako kdybychom řekli, že jízda autem spočívá především a jenom přesném sledování značek, které musí být vypláné do puntíku.

Katolický týdeník 2014/6 ()

V čem je dobré někdy porušovat „protokol“? Které církevní předpisy považujete za nejtěžší břemeno na svých ramenou?

Zpracovala dš

SLAVÍME v lednu a v únoru 2015

PROFESE:

15. 3. Věra Klára Kolařová, Luboš František Kolařa a Libuše

Antonie Schödlbauerová (všichni 2012)

16. 3. Irene Anežka Křiváčková (1997)

18. 3. Dana Terezie Šedivá a Jaroslav Antonín Šedivý (2010) **5 let**

NAROZENINY:

18. 2. Jana Antonie Vlnářová (1930) **85 let**

25. 2. Věra Klára Kolařová (1953)

28. 2. Marie Kryslová (1938)

1. 3. Marie Consolata Lhotová (1960) **55 let**

7. 3. Irene Anežka Křiváčková (1934)

18. 3. Jindřiška Paschala Ptáková (1931)

30. 3. Pavel Václav Polívka (1948)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada: Pavla Františka Ženíšková, Karel František Ženíšek, Luboš František Kolařa, Milan Ludvík Kučera, Jana Anežka Pachnerová, Jaroslav Antonín Šedivý.

T TERCIAŘSKÉ LISTY ÚNOR 2015 Zpravodaj MBS SFŘ Pizeň

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Úkoly pro postní dobu

Poselství papeže Františka k postní době 2015 je od začátku února mezi lidmi. Vyzývá v něm k překonání „globalizace lhostejnosti“.

Bůh „není vůči nám lhostejný. Každý z nás mu leží na srdci, zná nás jménem, stará se o nás, a když ho opustíme, hledá nás“. Tato slova píše papež František ve svém poselství k letošní postní době. Podle něj člověk, pokud se mu dobře daří a žije v pohodlí, má na rozdíl od Pána Boha sklon zapomínat na druhé a stávat se lhostejným. A v současnosti nabral tento jev podle papeže celosvětový rozměr, takže se dá mluvit o globalizaci lhostejnosti.

Svatý otec nabízí pro nadcházející postní dobu, která má být časem obnovy, tři kroky k meditaci. První na úrovni celé církve na základě slova z 1. Kor 12,26: „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy.“ Účast na společenství církve i účast na svátostech, zejména eucharistii, nás podle papeže sjednocují s Kristovým tělem natolik, že v něm už lhostejnost nemůže mít žádné místo.

Druhým krokem by měla být obnova farností a komunit, a to na základě slova z Genesis 4,9: „Kde je tvůj bratr?“ Františkovi jde o to, abychom jen nemluvili všeobecně o lásce, ale viděli pomyslného Lazara za našimi dveřmi.

Třetím krokem je individuální obnova na základě výzvy autora Jakubovy epištoly: „Posilněte svá srdce!“ (5,8). Zde Papež mimo jiné doporučuje iniciativu „24 hodin pro Pána“, kdy mají být ze 13. Na 14. Března v každé diecézi na světě otevřeny vybrané kostely pro možnost svátosti smíření a adoraci Nejsvětější svátosti.

Kdo chce mít milosrdné srdce, má ho mít silné, uzavřené pro Pokušitele a otevřené pro Boha. Proto František uzavírá své poselství prosbou z litanie k Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu: „Učiň srdce naše podle srdce svého.“

(Z Katolického týdeníku roč. XXVI., č.6, str. 16 – jaš)

Trvalá formace I.

Úvodní slovo formátora MBS Plzeň:

Trvalá formace profesních členů je osobní odpovědností jak jednotlivců, tak také služebníků v místní radě (čl. 44 GK). Vzhledem k velikosti našeho společenství a rozdílnosti našich osobních povolání, jsme se v radě rozhodli pro čtenářskou formu trvalé formace v Terciářských listech. Text řehole komentujeme textem z Generálních konstitucí a k tomu přikládáme pomocnou otázku k rozjímání. Chceme připomenout, že rozjímání našich základních dokumentů nám může pomoci obnovovat naše povolání od Pána a náš řeholní slib Pánu.

Citát z Řehole k rozjímání (Hlava I., odst. 2):

„... V bratrských společenstvích se bratři a sestry z podnětu Ducha Svatého snaží ve svém světském stavu dosahovat dokonalosti v lásce a profesí (slibem) se zavazují žít evangelium tak jako sv. František podle této Řehole, potvrzené církví.“

Komentář z Generálních konstitucí SFR:

(Článek 1, odst. 2): ... členové (bratrských společenství), vedeni Duchem Svatým, se svou profesí zavazují žít evangelium způsobem sv. Františka ve svém světském stavu ...

(Článek 2, odst. 1): Povolání do SFR je specifické povolání, které formuje život i apoštolskou činnost členů řádu.

Otázka: Co si představuji pod slovy „dosahovat dokonalosti v lásce“ a „specifické povolání“?

Ze setkání ministrů v Brně

V lednu proběhlo v Brně setkání ministrů MBS v ČR. Diskutovali jsme o tom, kam nás směřuje Duch svatý, na co bychom se chtěli zaměřit v našich společenstvích v dalším tříletém období. Zde jsou nejčastější návrhy ze setkání:

Chceme se v našich společenstvích scházet častěji a důvěrněji se znát. Na našich společenstvích mít čas sdílet bez obav své radosti i starosti. Shrnuto dvěma slovy: **POSÍLIT BRATRSTVÍ**. Abychom mohli obnovit obětavé, nezištné a velkorysé přátelství ve františkánské rodině, potřebujeme **OBNOVIT SVÉ POVOLÁNÍ**, tedy opravdově žít Evangelium podle způsobu sv. Františka. K obnovení našeho specifického františkánského způsobu následování živého Krista nám pomůže opětovné rozjímání nad Řeholí a Konstitucemi a čtení františkánských spisů, častější kontemplace, čtení Písma Svatého a osobní modlitby. Chceme být **OTEVŘENÉ SPOLEČENSTVÍ**, kde vítáme každého, kdo přijde. Přejeme si

pravdy jazykem, který umožňuje rozpoznat jejich neustálou novost. Při naslouchání zcela pravověrné řeči se někdy věřícím v důsledku jazyka, který používají a kterému rozumí, dostává něčeho, co neodpovídá pravému evangeliu Ježíše Krista. Ve svatém úmyslu sdělit jim pravdu o Bohu a lidské bytosti jim při některých příležitostech nabízíme falešného boha anebo lidský ideál, který není doopravdy křesťanský.

42. Nicméně však nikdy nebudeme moci učinit učení církve něčím snadno pochopitelným a nadšeně všemi přijímaným. Víra si vždycky uchovává jistý rozměr kříže, určitou nejasnost, která však nic neubírá na pevnosti jejich souhlasu.

43. Ve svém neustálém rozlišování může církev také dospět k poznání, že některé její zvyklosti nesouvisejí přímo s jádrem evangelia, a ačkoli se v průběhu dějin hluboce zakořenily, dnes už nejsou interpretovány stejným způsobem a jejich poselství zpravidla není vnímáno adekvátně. Podobně existují církevní normy či předpisy, které mohly být velmi účinné v jiných dobách, ale už nemají stejnou výchovnou a životadárnou sílu. Tomáš Akvinský poznamenal, že na předpisech, které církev přidala později, je třeba trvat s umírněností, „aby život věřících nebyl obtížen“ a naše náboženství se nestalo otroctvím, neboť „Boží milosrdenství chce, aby bylo svobodné“.

44. Aníž se snižuje hodnota evangelního ideálu, je zapotřebí doprovázet milosrdenstvím a trpělivostí možné etapy růstu jednotlivých lidí, jež se utvářejí den po dni. Malý krůček uprostřed velkých lidských omezení může být Bohu milejší než zvnějšku korektní život toho, který prožívá své dny, aniž čelí vážným těžkostem.

45. Evangelizační úsilí se pohybuje v mezích jazyka a okolností. Vždycky usiluje o co nejlepší sdělování pravdy evangelia v daném kontextu. Misionářské srdce si je vědomé těchto omezení. Nikdy se neuzavírá, nikdy se neuchyluje do vlastního bezpečí, nikdy nevolí sebeobrannou strnulost.

Podněty k diskuzi:

Odstavce 40. – 41.:

To, co si 60 až 80 % současníků představuje pod pojmem Bůh, Bohu díky neexistuje. (K. Rahner)

S jakou karikaturou Boha jste se setkali? V čem vidíte příčinu vzniku této karikatury?

Vzpomínka na Stáňu Maura

Při čtení Příběhu mého života od bratra Mirka Němce jsem si vzpomněla na jednu událost, kdy jsme často chodívali ke Stáňovi Maurovi (bylo to v době začínajícího Pražského jara) a vyprávěli jsme mu o tom, co se již nyní po 2. vatikánském koncilu může v církvi dělat. Stáňa najednou toužebně říkal: „Já bych vám chtěl taky pomáhat.“ Vtom mě napadla myšlenka, kterou jsem s ním prohodila a poslali jsme do redakce Katolického týdeníku (v té době byl redaktorem P. Pavel Kuneš) nabídku nemocným, kteří by byli ochotni si se Stáňou dopisovat a společně prosit o sílu a obnovu církve podle 2. vatikánského koncilu. Stáňa měl radost a postupně začaly chodit dopisy na jeho adresu. Nejprve mu při čtení a psaní pomáhali jeho známí, většinou terciáři, a později Mirek Němec. Pro toto malé společenství jsme vytvořili „legitimaci“ se slovy: „Nejsem na světě sám se svým trápením. Nemocní trpí stejně a víc než já. Spojuji se s těmi, jejichž cílem je přátelství s Ježíšem a společně chceme plnit úkol, který nám svěřil Bůh. Víme, že nesením kříže a společnou modlitbou se můžeme stát podstatnou složkou apoštolátu a života tajemného těla Kristova - Církve.“

Ze vzpomínek MUDr. Jiřiny Benigny Křížkové zapsala jap

Radost evangelia (odst. 40. – 45.) k modlitebnímu setkání 5. 2. 2015

(Apoštolská exhortace papeže Františka Evangelii gaudium biskupům, kněžím, jáhnům, zasvěceným osobám a věřícím osobám o hlásání evangelia v současném světě, vydalo Nakladatelství Paulínky, Praha 2014, str. 31 - 35)

IV. Misijní poslání vtělené do lidských omezení

40. Církev, jež je misionářskou učednicí, potřebuje růst v interpretaci zjeveného slova a ve svém chápání pravdy. V lůně církve existuje bezpočet otázek, nad nimiž se s velkou svobodou bádá a přemýšlí. Tato rozmanitost pomáhá lépe vyjevit a rozvíjet různé aspekty nevyčerpatelného pokladu evangelia.

41. Enormní a rychlé kulturní změny zároveň vyžadují, abychom věnovali ustavičnou pozornost snaze vyjadřovat trvalé

neustrnout ve formách způsobu našeho života, a proto chceme dávat tvořivý prostor nově přicházejícím. Nápad, ideály a touhy noviců a nových členů se slibem pomohou udržet náš řád živý. Pro naše působení ve světě si chceme vzít za cíl **SOLIDARITU** s lidmi v našem okolí (např. chudými a nemocnými seniory, přetíženými rodinami, singl rodiči, invalidy, ale i lidmi bez domova). Solidaritu chceme projevovat především našimi skutky lásky. Solidarita je přirozenou a františkánskou odpovědí na bující individualismus ve světě, ale i mezi námi. Projevovat solidaritu chceme proto projevovat přednostně našim bratrům a sestrám ve společenství. Vytvoříme-li společenství plné lásky, daruje nám Pán další bratry a sestry k šíření lásky ve světě. Názory ministrů shrnul bratr Jiří Zajíc slovy: „Je třeba obnovit naše nadšení pro věčný život. Je třeba se s Kristem důvěrně setkávat v našem osobním, soukromém životě i také v naší františkánské rodině. Kristus je naše síla a je dárce života nynějšího i budoucího.“

lfk, jaš

Ze zprávy o hospodaření MBS SFŘ Plzeň v roce 2014

Příjmy:

Převod z r. 2013:	10.485 Kč
Příspěvky členů:	12.650 Kč
Příspěvky na adopci:	5.550 Kč
Příspěvek na dar Frundlovým:	700 Kč

Celkem: 29.385 Kč

Souhrn:

Příjmy:	29.385 Kč
Výdaje:	18.766 Kč
Zůstatek:	+ 10.619 Kč

Výdaje:

Příspěvek NR SFŘ:	4.000 Kč
Intence:	3.000 Kč
Administrativní výdaje:	1.271 Kč
Životní výročí:	3.026 Kč
Adopce na dálku:	5.000 Kč
Prapor do MBS Sušice:	869 Kč
Dar Frundlovým:	1.600 Kč
Celkem:	18.766 Kč

Dle zprávy mlk zpracoval jaš

Lubošova připomínka:

Jednodenní duchovní obnova v Sušici v sobotu 11. 4. 2015 v klášteře bratří kapucínů. Je možné přijet již v pátek a využít ubytování v klášteře (za dobrovolný příspěvek). S otázkami na program, ubytování a dopravu se prosím obraťte na Luboše Kolafu (mob.: 734 265 161 nebo e-mail:).

lfk

Františkánskou cestou Miroslav Šimon Němec (část II.)

V tomto textu navazujeme na článek v lednových Terciářských listech, v němž Mirek vylíčil vliv dvou osob na jeho směřování k Bohu a sv. Františku – svého kmotra Miroslava Němce a těžce postiženého Stanislava Maura, jehož doprovázel až k odchodu do věčného života. Nyní předkládáme další Mirkův příběh z 50. let minulého století. I to vypovídá o jeho svědomí a odvaze (zatčen byl za tvorbu a šíření letáků).

jaš

Jak probíhalo mé zatčení

Byl pátek 4. února 1955.

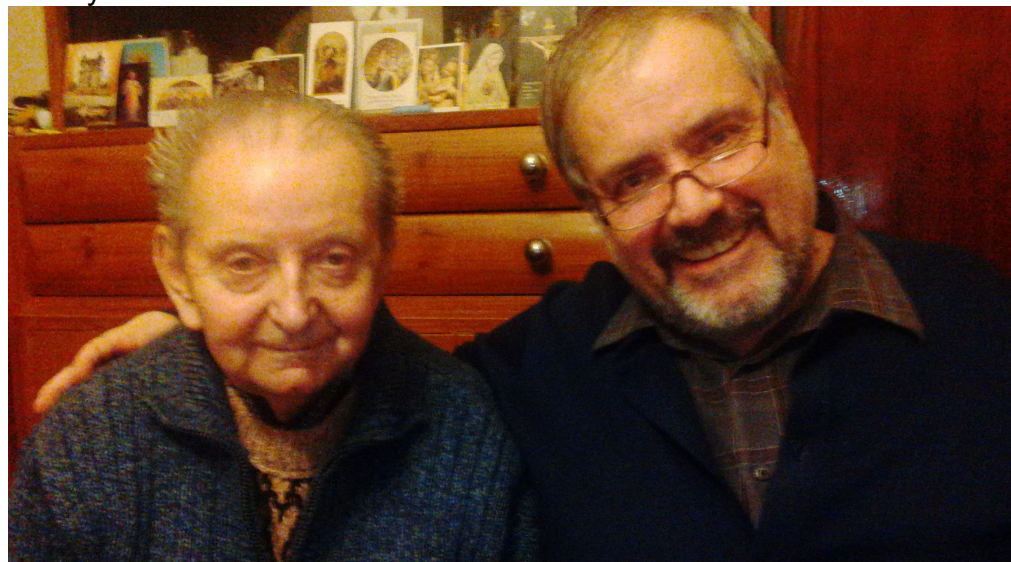
Bydlel jsem tenkrát se svými rodiči v rodinném domku ve Štáhlavech. Bylo mi tenkrát 16 let a několik měsíců. Učil jsem se druhým rokem ve Škodovce v Doudlevcích. Večer po 21. Hodině zazvonil u nás zvonek. Tatínek šel otevřít. U domovních dveří stálo 5 mužů v civilu. Jeden z nich se tatínka zeptal: „Je doma Váš syn?“ – Po odpovědi: „Ano, ale už spí.“ – tatínka odstrčili a hnali se po schodech k pokoji, kde jsem spal. Vzbudili mě, řekli, abych se oblékl a že půjdu s nimi. Mým rodičům ukázali povolení od tehdejší krajské prokurátorky Dr. Brožové k domovní prohlídce, se kterou hned začali, zatímco dva z nich mě odváděli k autu. Byl jsem tak překvapen, že jsem se nezmohl téměř na slovo. Samozřejmě již několik dní předtím jsem měl tušení, že se kolem mě něco děje. Ale že události dostanou takový spád, jsem nečekal.

Odvezli mě do Plzně na Charkovské nábřeží, a to už jsem si uvědomil, že půjde do tuhého. Odvedli mě do druhého patra budovy, postavili mě čelem ke zdi a řekli: „Tady čekejte!“ – Po nějaké době mě odvedli do místnosti, ve které mě přivítal menší, holohlavý, zavalitý muž v uniformě s hodností poručíka. První jeho otázka byla: „Víte, kde jste?“ – Já na to: „Ne, to nevím!“ – On řekl: „Tady je krajská správa Ministerstva vnitra.“ Potom mi přečetl něco v tom smyslu, že jsem povinen vypovídat, a začal výslech, který trval nepřetržitě celou noc.

Ze sousedních místností se občas ozval velký křik. Vytušil jsem, na koho to asi křičí. Jak jsem se dozvěděl, sebrali spolu se mnou také 3 mé kamarády spolužáky ze Štáhlav a také v bytech jejich rodičů dělali domovní prohlídky. Chlapce potom ráno posadili do

auta, pohrozili jim, že nesmí o ničem, co zažili, s nikým mluvit a dovezli je ke štáhlavskému hřbitovu. Domů už museli dojít pěšky ...
To jsem se ovšem dozvěděl až po svém propuštění na amnestii v květnu.

Během dopoledne v sobotu 5. února přišla do místnosti, ve které jsem byl vyslýchán, **dáma v kožichu**. Vyšetřovatel mě vyzval, abych vstal, že přišla paní prokurátorka a sám k ní byl velmi uctivý. Měl jsem tedy tu čest osobně poznat proslulou prokurátorku Dr. Brožovou. – Ta se zatím posadila ke stolu a pročítala si protokoly z mého výslechu. Potom se na mě obrátila, přečetla mi, že je na mě uvalena vazba a abych to laskavě podepsal, jinak že můj případ půjde do Prahy. – A tak jsem podepsal, že souhlasím s uvalením vazby ...

Gaudenter

Jeden mladý mnich se rozhodl, že odejde do horského kláštera a podstoupí těžkou zkoušku mlčenlivosti, která mu dovoluje říci jen dvě slova za deset let. Po prvních deseti letech jde za otcem představeným. Vejde do kanceláře, otec přikývne a on povídá: „Mizerné jídlo!“ Otec znovu kývne a ukáže rukou ven. Mnich tedy odejde. Uplyne dalších deset let a audience se opakuje. Mnich tentokrát říká: „Tvrdá postel!“ Konečně po třiceti letech mnich předstoupí před otce se zamračenou tváří a říká: „Odcházím odsud!“ A otec se jen tak mírně usměje a povídá: „Ani se nedivím. Co jsi tady, pořád si jen stěžuješ.“ (dš)